

NYT MEDLEM



Dokumentation af jordværket KENOTAPH (NORD) - MAUSOLEUM (MAIOR-MINOR) - QUADRAT (2022); 50 × 4110 × 1140 cm. Prøvemarken, Læsø AIR, oktober 2022. FOTO Per Villumsen / Torben Kjærsgaard Mikkelsen

Billedkunstneres Forbund får heldigvis hele tiden mange nye medlemmer. På denne plads præsenterer *Billedkunstneren* et af dem. Denne gang møder vi:

Ellen Martine Heuser

AF Steen Bruun Jensen

Hvor er du født og vokset op?

Jeg er opvokset i henholdsvis Svendborg og København. Efter 14 år i Tyskland bor jeg nu i København igen.

Hvor har du taget din uddannelse?

Jeg er uddannet billedhugger og kunstteoretiker fra Hochschule für bildende Künste Hamburg og Academy of Fine Arts i Warszawa. Desuden deltog jeg i et post-graduate-program i Berlin, hvor jeg boede fra 2016 indtil for nylig. Her prægede opgaver som kurator, billedhugger for andre kunstnere og arkæologisk udgravningsassistent min kunstneriske praksis.

Hvorfor er du nu i Danmark?


Beslutningen om at returnere til Danmark har strakt sig over længere tid. Jeg har været nysgerrig efter, hvordan det ville være at leve her igen. Eftersom det tyske kunstnermiljø har været mit udgangspunkt siden jeg blev uddannet, var jeg nervøs. Heldigvis fik jeg mulighed for at tage tilløb gennem arbejdsophold på Statens Værksteder for Kunst og Læsø AIR sidste år. I forbindelse med udførelsen af mit seneste værk forsvandt min sidste tøven. Det er et jordværk skabt som bidrag til det arkæologiske forskningsprojekt *Anthropogenic Heathlands*, som omhandler dannelsen af de store hedelandskaber i Nord-europa. Hedelandskabet, der opstod efter den sidste istid, blev kultiveret af kvægdrivende samfund fra begyndelsen af bronzealderen. Det herved tiltagende agerbrug har netop dannet (nærings-)grundlag for de civilisationer, som vi endnu lever i rundt omkring i verden i dag. På en tilfældig onsdag i marts rejste jeg fra Berlin til Vestjylland for at møde en fårehyrde. Efter sigende kunne hun hjælpe mig med at finde en hede, jeg kunne fritlægge jordværket i. Den dag fik jeg ikke nogen tilladelse. Men før solen var gået ned, havde jeg lovet mig væk som fårehyrde i Vestjylland og tilbragte så sommeren i en hytte uden strøm, omgivet af får, gravhøje og indlandsklitter. På den sjette fuldmåne siden jeg mødte fårehyrden, fik jeg tilladelse til at grave i et stykke hede. Det hele lykkedes.

Hvordan vil du beskrive din kunstneriske praksis?

Som billedhugger arbejder jeg med stedsspecifikke installationer, tegning, tekst og lyd. Jeg er optaget af, på baggrund af sproglige betegnelser, at omforme og præsentere

udvalgte sakrale arkitekturer, som har været med til at danne grundlag for det, vi betegner som 'civilisation'. Det er vigtigt for mig at arbejde med hænderne og selv tage så mange skridt som muligt ved udførelsen af værkerne. Jeg er opslugt af at være i berøring med skulptur som fænomen - og ikke som vareliggjort objekt. Det er min motivation at berøre det spændingsfelt, jeg oplever, der er mellem samtidskunstens skulpturarbejde og oldtidens mindesmærker. Mødet med dette felt og udfoldelsen af dets potentiale i en samtidskontekst forsøger jeg at opnå igennem auditive interaktioner eller ved at udgrave specifikke former i jordens lag og historier. Det er min kunstneriske intention at forme monumentalitet med forgængelighed og skrøbelighed.

Hvorfor har du meldt dig ind i Billedkunstneres Forbund?

Jeg har meldt mig ind for at bidrage til det organiserede forbund, der støtter vores erhverv i Danmark, og for at have råd til at gå på den Hirschsprungske Samling ugentligt. 

Dokumentation fra performance i udstillingen *Not a civilization, but you*, Kunstverein Göttingen 2022. FOTO Max Sand

